

Γραφείο Επικοινωνίας & Δημοσίων Σχέσεων
Τηλ: 22960 24527
Email: pr.megara@gmail.com

Μέγαρα, 18 Φεβρουαρίου 2019

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ιδρύθηκε το “ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΓΑΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ” με ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου

Στην συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου της 12^{ης} Φεβρουαρίου 2019, με ομόφωνη απόφαση (43/2019) αποφασίστηκε η ίδρυση του “ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΕΓΑΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ”, σπουδαίο γεγονός υψίστης πολιτικής και πολιτιστικής σημασίας, που μπορεί να υλοποιηθεί με ένα στρατηγικό πλάνο πολιτισμικής ανάπτυξης για τα Μέγαρα.

Σκοπός της ίδρυσης αυτού του Κέντρου είναι η τόνωση της συμβατής με την τοπογραφία και την παράδοση δημιουργικότητας στην περιοχή με την καλλιέργεια της **Μεγαρικής Ταυτότητας** με άξονα αναφοράς την μελέτη του **“Μεγαρικού χαρακτήρα”** στην ιστορία και τον πολιτισμό κατά την κλασική αρχαιότητα και στις δραστηριότητες του Κέντρου θα περιλαμβάνονται η έρευνα, η έκδοση μελετών, ομιλίες και Σεμινάρια, Ελληνικά και διεθνή Συμπόσια και Συνέδρια και άλλες ειδικές παρεμβάσεις για συγκεκριμένα μείζονα ζητήματα του Δήμου και της πόλης.

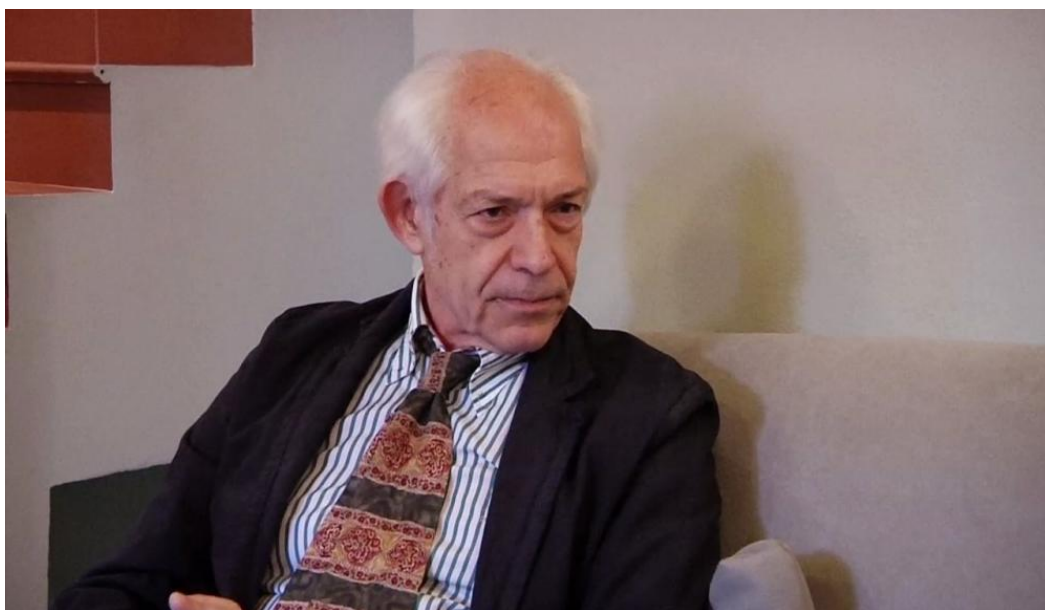
Ο Δήμαρχος Μεγαρέων κ. Γρηγόρης Σταμούλης παρουσίασε στο Δημοτικό Συμβούλιο εμπειριστατωμένη εισήγηση η οποία έγινε ομοφώνως αποδεκτή. **Μεταξύ άλλων τόνισε:**

« Η πρότασή μου έχει δυο πτυχές. **Πρώτον** την ίδρυση ενός «Κέντρου Μεγαρικών Μελετών» με τον υπότιτλο, που εκφράζει επιγραμματικά τον σκοπό του: «Ινστιτούτο Ερευνών Πολιτισμού, Φιλοσοφίας, Τέχνης, Ιστορίας και Πολιτικών Επιστημών της Πόλεως των Μεγαρέων και **δεύτερον**, το Κέντρο αυτό θα αποτελέσει και εξειδικευμένο εργαλείο για την εκπόνηση στρατηγικής διαμόρφωσης της πόλης και ανάπτυξης της περιοχής με βάση την τοπολογική της φυσιογνωμία, την ιστορική της συμπεριφορά και την πολιτισμική της ταυτότητα.»

Το όλο εγχείρημα υποστηρίζεται από τον έγκριτο Έλληνα επιστήμονα,λόγιο και φιλόσοφο κ. **Απόστολο Πιερρή**, Διευθυντή του Ινστιτούτου Φιλοσοφικών Ερευνών της Πάτρας, ο οποίος αναφέρει σχετικά με το οργανωτικό σχήμα του νέου αυτού φορέα ότι:

« Το Κέντρο Μεγαρικών Μελετών, εξειδικευόμενο ως **Ινστιτούτο Ερευνών Πολιτισμού, Φιλοσοφίας, Τέχνης, Ιστορίας και Πολιτικής Επιστήμης** της πόλεως των Μεγαρέων, μπορεί να στεγαστεί σε ένα εμβληματικό Νεοκλασικό ή παραδοσιακό κτίριο, για βάση ενεργειών και χώρο συντονισμού δράσεων, γραφεία δηλαδή και αίθουσα Σεμιναρίων και εκδηλώσεων και μία Γραμματειακή υποστήριξη, προϋποθέσεις που αρκούν για να αρχίσει άμεσα να λειτουργεί και να παράγεται έργο.»

Εκ του Γραφείου Επικοινωνίας & Δημοσίων Σχέσεων

**Απόστολος Α. Πιερής, Φιλόσοφος, Διευθυντής του Ινστιτούτου
Φιλοσοφικών Ερευνών της Πάτρας**

**ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΝ κ. ΓΡΗΓΟΡΗ
ΣΤΑΜΟΥΛΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

« Η αρχή της τοπικότητας είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό στοιχείο του Ελληνισμού από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Ο Έλληνας είναι υπερήφανος για το μέρος που γεννήθηκε και ζει. Και αν το καλοσκεφθούμε πέρα από συναισθηματισμούς, υπάρχει σημαντικός λόγος γι αυτό. Η γεωγραφία, το μικροκλίμα, η χλωρίδα και πανίδα, η συνολική φυσιογνωμία κάθε τόπου στην χώρα μας αναδίνει μοναδική πνοή που αναπνέουμε και πνεύμα που βιώνουμε, και χωρίς ακόμη να το συνειδητοποιούμε – και αυτά έχουν αφήσει και αφήνουν την αποφασιστική σφραγίδα τους στην ιστορία γιατί αυτά παράγουν τις συνήθειες, τον τρόπο βίου και την πολιτιστική ταυτότητα που καθορίζει την ανθρώπινη παρουσία στον δεδομένο τόπο, όσες εξωτερικές μεταβολές και αν καταγραφούν στο ποτάμι του χρόνου.

Στην Ελλάδα δε το φυσικό αυτό περιβάλλον διαρθρώνεται σε μικροχώρους με ξεχωριστά χαρακτηριστικά ο καθένας, που από τις αρχαίες πόλεις μέχρι τις νεώτερες κοινότητες σηματοδοτούν την πορεία του Ελληνισμού στην ιστορία.

Η χαρακτηριστική μας αυτή αρχή της τοπικότητας, γεωπολιτιστικά θεμελιωμένη, αντί να αποτελεί παράγοντα δυσλειτουργίας, αποδιοργάνωσης και αποδόμησης, συνιστά αντίθετα εφελτήριο δημιουργικής ορμής με την άμιλλα που προκαλεί και την καλλιέργεια των συγκριτικών πλεονεκτημάτων κάθε περιοχής. Πρόκειται για ένα δυναμικό πολλαπλασιαστή ενέργειας, ενθαρρύνοντας τον καθένα ατομικά και όλους συλλογικά που αναπνέουν τον ίδιο «αέρα» να φθάσουν στο μέγιστο της απόδοσής των. Βγάζει «φτερά» ο Έλληνας και «πετάει», αν αισθάνεται υπερήφανος γι αυτό που ειδικά είναι, για την τοπική πολιτιστική του ταυτότητα, την ιδιοπροσωπία του.

Αρκεί η αίσθησή του να είναι δικαιολογημένη και όχι φαντασική, αποδεδειγμένη με άξιο έργο και καλή απόδοση. Και για αυτό χρειάζεται το σωστό πλαίσιο, την δομή που του ταιριάζει. Αλλιώς τα θετικά χαραμίζονται σε μια αυτοκαταστροφική αρνητικότητα, σε ατέλειωτες «τριβές».

Άρα δεν κάνω τίποτα άλλο παρά το προφανές με το να προτείνω την υιοθέτηση από όλους μας και με την σύμπνοια όλων των Μεγαρέων, ενός προγράμματος που επί τέλους δεν θα ετεροκαθορίζεται έχοντας συλληφθεί και συντεθεί αλλού, με άλλες προδιαγραφές, προς χάριν άλλων ανθρώπων, και συνεπώς για άλλους σκοπούς – αλλά θα ξεκινάει από την δημιουργική αρχή της τοπικότητας εφαρμοσμένη στην συγκεκριμένη δική μας περίπτωση.

Και στα Μέγαρα, είμαστε τυχεροί, συνιστούν ιδεώδη περίπτωση για να λειτουργήσει δυναμικά αυτή η αρχή.

Στην κλασσική αρχαιότητα, τα Μέγαρα αποτελούσαν ιδιαίτερη περίπτωση καθαρής σύνθεσης των προηγούμενων πολιτισμικών επιπέδων, της Λελεγκικής και Αχαικής διαστρωμάτωσης, με την κυριαρχική Δωρική επιβολή. Ακόμη και απλά και μόνον ο θεμελιώδης χαρακτήρας αφ' ενός, και το όνομα της πόλης μας αφ' ετέρου, διατρανώνουν αυτήν την μοναδική σύνθεση: κατ' εξοχήν Δωρική φυσιογνωμία με τίτλο που έρχεται από την Πελασγική προϊστορία και θρησκευτικότητα. Αντί τα δύο να αντιτίθενται, συνθέτουν μια αξιοθαύμαστη ενότητα, που μάλιστα λειτουργεί και σαν παραδειγματικό μοντέλο του Ελληνισμού: Δωρική ουσία σε Πελασγικό υπόβαθρο και με Ιωνική διακόσμηση.

Και δίπλα ήταν ο άλλος πόλος του Ελληνισμού. Η άμεση γειτονία προς μια πολύ διαφορετική εστία του Ελληνικού πολιτισμικού «Κόσμου», την Αθήνα, που έμελλε να αναδειχθεί σε ηγεμονική δύναμη, αντί να ρίξει τον τόνο των Μεγαρέων, τους έδωσε, τους χάρισε, μια ηυξημένη συνείδηση ταυτότητας, αυτή δε η οξυμμένη αυτογνωσία με την σειρά της οδήγησε την πόλη σε μια ιστορική και πολιτιστική διαδρομή αποκαλυπτικής έντασης και πολύπλευρης σημασίας ιδίως στους μορφοπλαστικούς αρχαίους χρόνους, αλλά και αργότερα.

Ο παραλληλισμός με τη τωρινή κατάσταση είναι εντυπωσιακός. Για να προχωρήσουμε σε μια ανάπτυξη με νόημα, αυτόνομη και σταθερή, πρέπει να βρούμε τον δικό μας βηματισμό, με τον δικό μας ιδιοχαρακτήρα, και τις προδιαγραφές του τόπου μας, όχι σαν παροικία της Αθήνας, ούτε στη σκιά της, ούτε σαν μικρή Αθήνα δίπλα στην Αθήνα.

Στεκόμαστε δε καλά και κινούμαστε αποτελεσματικά όταν έχουμε το Δελφικό «γνώθι σαυτόν», όταν ξέρουμε τον εαυτό μας στην ιδιαιτερότητά του και τα έχουμε καλά μαζί του. Στην ιστορία της πόλης δε, και ιδιαίτερα στις φάσεις μεγάλης ακμής της, εκδιπλώνεται φανερά η ταυτότητά μας, ο πραγματικός εαυτός μας. Από εκεί θα αντλήσουμε φρονιμάδα και δύναμη σχετικά με τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα.

Ακριβώς γι αυτόν τον λόγο η πρότασή μου έχει δυο συνηρητημένες πτυχές. Πρώτον την ίδρυση ενός «Κέντρου Μεγαρικών Μελετών» με τον υπότιτλο που εκφράζει επιγραμματικά τον σκοπό του: «Ινστιτούτο Ερευνών Πολιτισμού, Φιλοσοφίας, Τέχνης, Ιστορίας και Πολιτικών Επιστημών της Πόλεως των Μεγαρέων».

Στο Στρατηγικό Ιδρυτικό Πλάνο του Κέντρου που υποβάλλω εξειδικεύεται ο χαρακτήρας, ο σκοπός, η λειτουργία και το έργο του. Θα αποτελέσει μια εστία βασικής έρευνας για την Μεγαρική ταυτότητα σε όλα τα πεδία που ο υπότιτλος αγκαλιάζει, ένα ίδρυμα υψηλού επιπέδου και διεθνούς προβολής και σχέσεων.

Δεύτερον, το Κέντρο θα αποτελέσει και εξειδικευμένο εργαλείο για την εκπόνηση στρατηγικής διαμόρφωσης της πόλης και ανάπτυξης της περιοχής με βάση την τοπολογική της φυσιογνωμία, την ιστορική της συμπεριφορά και την πολιτισμική της ταυτότητα.

Η στρατηγική θα είναι επομένως οικεία και ολοκληρωμένη ώστε να περιλαμβάνει οικονομία, πολεοδομία και πολιτισμό. Ξεκινώντας σωστά, με βάση δηλαδή, να το πω απλά, και σύμφωνα προς την «Μεγαρικότητα», επιλεγμένες, ιεραρχημένες και συναρτημένες δράσεις, λίγες σχετικά και λίγο παρεμβατικές, μπορούν να έχουν δυσανάλογα μεγάλο και σπουδαίο αποτέλεσμα στο πρόσωπο της πόλης και την δυναμική ακμή της περιοχής, έτσι ώστε το όφελος να διαχέεται σε όλες τις ομάδες.

Να προσθέσω κλείνοντας την εισήγηση κάτι που εκφράζει την κλασσική απαίτηση σύζευξης θεωρητικής επάρκειας και πρακτικής αποτελεσματικότητας. Έχω την πεποίθηση ότι φανερά και σημαντικά δείγματα της λειτουργίας του Ινστιτούτου θα έχουμε πολύ σύντομα, μέσα δε στον χρόνο θα δούμε να εκτυλίσσονται οι περισσότερες από τις δράσεις που αναφέρονται στο ιδρυτικό πλάνο του. Ο λόγος της βεβαιότητάς μου είναι ότι αυτός, που ανέλαβε, να υλοποιήσει την ιδέα του Κέντρου και της έδωσε μορφή που μπορεί άμεσα να πραγματωθεί, έχει ήδη προχωρήσει αποφασιστικά και καταληκτικά την έρευνα στα πεδία αναφοράς του Ινστιτούτου. Είναι δε ενδεικτικό της σχέσης του προς τα Μεγαρικά πράγματα, ότι προ ετών είχε διοργανώσει ένα κορυφαίο και εξειδικευμένο επιστημονικό συμπόσιο για την Μεγαρική φιλοσοφία, με συμμετοχή των διαπρεπέστερων μελετητών του θέματος από τον διεθνή χώρο.»